

SYLABUS PRZEDMIOTU /MODUŁU KSZTAŁCENIA

Elementy składowe sylabusu	Opis
Nazwa przedmiotu/modułu	<i>Teorie współczesnego teatru</i>
Kod przedmiotu	<i>PPA30</i>
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	<i>Wydział Sztuki Lalkarskiej</i>
Kierunek	<i>Aktorstwo</i>
Forma studiów (Stopień)	<i>Jednolite magisterskie</i>
Tryb	<i>Stacjonarne</i>
Profil kształcenia	<i>Praktyczny</i>
Prowadzący	<i>mgr Grzegorz Janikowski</i>
Kontakt	<i>dziekanat@atb.edu.pl</i>
Status przedmiotu	<i>Podstawowy</i>
Typ przedmiotu	<i>Obowiązkowy</i>
Rok studiów	<i>III</i>
Semestr	<i>V, VI</i>
Forma prowadzenia zajęć	<i>wykład z prezentacją multimedialną</i>
Wymagania wstępne (warunki uczestnictwa)	<i>zaliczone kolejne semestry studiów.</i>

Cele przedmiotu/ modułu	<i>Celem zajęć jest zdobycie przez studentów podstawowych umiejętności analizy formy i kodów literackich oraz kulturowych zawartych w dramatach, a także współczesnej praktyce inscenizacyjnej.</i> <i>Ponadto uczestnicy zajęć uzyskują wiedzę o współczesnych stylach aktorskich i formach widowisk XX oraz XXI wieku – np.: teatr dokumentalny, teatr postdramatyczny etc.</i> <i>Studenci nabierają wprawy w odczytywaniu transformacji tradycyjnych (historycznych) form lub motywów we współczesnych inscenizacjach.</i>
Treści kształcenia	Semestr V: – <i>wizje teatralne reformatorów teatru początku XX wieku (E. G. Craig, A. Appia);</i> – <i>reforma teatru i gry aktorskiej w wersji rosyjskiej (system K. Stanisławskiego, elementy biomechaniki W. Meyerholda)</i> – <i>teatr „po Stanisławskim” (m.in. wybrane spektakle Eugenia Barby, Grotowskiego, OPT Gardzienice);</i> – <i>teatr ponowoczesny (postmodernizm na scenie) na przykładach japońskiej grupy Dump Type, inscenizacji Alvisa Hermanisa i Michaela Thalheimera.</i> Semestr VI: – <i>teatr i teorie aktorskie B. Brechta;</i> – <i>nowoczesny teatr tańca jako przejawy inscenizacji post-brechtowskich (teatr tańca Piny Bausch i zasada montażu asocjacyjnego);</i> – <i>współczesny teatr narracji plastycznej (m.in. inscenizacje Roberta Wilsona i Sceny Plastycznej KUL Leszka Mądzika);</i> – <i>tz. storytelling („teatr opowiadacza” i transformacje dramaturgiczne Petera Brooka);</i> – <i>teatr postdramatyczny na przykładzie inscenizacji Christopha Marthaler.</i>
Efekty kształcenia	W zakresie wiedzy (W) student: – <i>zna i rozumie podstawowe linie rozwojowe w historii teatru oraz ma orientację w piśmiennictwie związanym z tymi zagadnieniami A W4</i> – <i>wykazuje się znajomością stylów gry aktorskiej (w tym najnowszych trendów), a także osiągnąć ich najwybitniejszych inscenizatorów A W5</i> – <i>jest świadomy powiązań i zależności pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi elementami studiów A W14</i> W zakresie umiejętności (U) student: – <i>rozumie istotę konstrukcji tekstu scenariusza, samodzielnie ocenia tekst literacki i możliwości jego adaptacji na potrzeby teatru A U2;</i> – <i>zdołał umiejętności tworzenia i myślenia o scenariuszu spektaklu umożliwiające mu odejście od zapisanego tekstu (formy postdramatyczne, teatr narracji plastycznej) A U13</i>

	– <i>umie swobodnie wypowiadać się o i analizować rozmaite formy i typy inscenizacji A U14</i> W zakresie kompetencji społecznych (K) student: – <i>jest zdolny w różnych sytuacjach do efektywnego wykorzystania: wyobraźni, intuicji, swoich emocji; posiada zdolność twórczego myślenia w trakcie percepcji dzieł teatralnych A K2</i> – <i>potrafi sformułować konstruktywną krytykę w stosunku do działań i realizacji innych osób A K4</i> – <i>jest zdolny do podjęcia refleksji na temat społecznych, naukowych i etycznych aspektów związanych z własną profesją A K5</i>
Forma zaliczenia przedmiotu	Semestr V - Zaliczenie Semestr VI - Zaliczenie
Sposoby weryfikacji	zaliczenie ustne oraz 1 krótka praca pisemna
Liczba godzin zajęć dydaktycznych	V sem. – 30 godz. VI sem.- 30 godz.
Liczba punktów ECTS	2 pkt
Język wykładowy	język polski
Wykaz literatury podstawowej	Literatura wykorzystywana na zajęciach: „W pracy z Grotowskim nad działaniami fizycznymi” T. Richardsa (fragmenty), „Teatr: samotność, rzemiosło, bunt” E. Barby (fragmenty), „Pusta przestrzeń” P. Brooka (fragmenty). Literatura studiowana samodzielnie przez studentów: „Wielka Reforma Teatru” K. Brauna (lub „Współczesna dramaturgia” J. L. Styana, „Sekretna sztuka aktora. Słownik antropologii teatru” N. Savarese i E. Barby, „Słownik postaci dramatycznych” D. Kosińskiego, „O sztuce teatru” E. G. Craiga, „Teatr antycznej Grecji” M. Kocura (fragmenty).
Wykaz literatury uzupełniającej	Lektura ok. 10-15 wybranych artykułów, wywiadów lub rozdziałów z książek, które dotyczą omawianych inscenizacji i problemów dramaturgicznych. Teksty te pochodzą z monografii poświęconych twórcom teatralnym (seria Teorie Współczesnego Teatru) oraz czasopism naukowych i branżowych: „Notatnik Teatralny”, „Teatr”, „Didaskalia”, „Dialog”.
Uwagi	-